

פניני חוד על יומא דהילולא של איתן אדונינו רשב"י זי"ע
מלוקט מספרן של צדיקים

כבוד התורה מזדהר

זי"ג בעומר תש"פ

נלקט ונערך ע"י אלחנן הכהן רבינוביץ
בן אאמו"ר הגה"צ רבי לוי זללה"ה

לרגל שמחת החלאקה של הנכד היקר יחיאל יהושע רבינוביץ הי"ו בן הרב אליעזר שליט"א

רשב"י ריפא אדם שנפל מהגג בהדלקה במירון

פעם הגיע שליח מארץ ישראל "שד"ר" אצל הגה"ק רבי מנחם מענדיל פאנט זי"ע בעל מעגלי צדק. וסיפר מעשה זו שהיה אז (בין השנים ת"ר - תרמ"ה) בל"ג בעומר במירון, אצל ציון התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי זיעוכי"א. דהנה המנהג היה שעושים שם הדלקה, ונהגו מדי שנה למכור את זכות ההדלקה בעד מעות הרבה. באותה שנה קנה זכות ההדלקה איש נגיד אחד, בעד סכום עתק של עשרת אלפים גילדען (זהובים), הון רב מאד בימים ההם, אחר ההדלקה שזכה בזה, החלו לרקוד בהתרגשות גדולה השמורה ליום הזה דוקא, "לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי", "בר יוחאי..."

ההדלקה נערכה על גג המערה כנהוג, והצטופפו שם קהל לחזות בשמחה הגדולה, הגג היה מלא יותר מהכיל, והצפיפות והדחק היה נורא, ככה זמרו ורקדו בהתלהבות גדולה ובהתרגשות דקדושה, כשאינם שמים לב על הדחק מגודל השמחה.

אולם, מגודל הלחץ זו הדחק, אירע דבר נורא הנגיד שקנה ההדלקה, נפל מתוך הגג עד למטה... שם היה כמעט ריק מאנשים, והוא התחבט בארץ וספג מכות קשות, וגם נשברו רגליו, כמה שברים בכל חלקי הרגלים וסביבם ל"ע. ומפאת גודל השמחה, וקהל הגדול שזמרו ורקדו כל הזמן ברוב התלהבות, לא ראו ולא הרגישו שאחד נפל מן הגג, והוא שכב על הארץ ביסורים גדולים, וביקש וצעק שיבואו לעזרו, ולא נשמע קולו מפני קול המזמרים...

אחרי זמן עבר שם איש אחד, והבחין באיש השוכב על הארץ, וניגש אליו, ויספר לו את אשר קרהו, האיש נטלו על ידיו, וניחאו באחד החדרים הסמוכים לשם, והלך לבקש איזה רופא, שהיה דבר קשה למצוא אז במקום ההוא, היו צריכים לנסוע עם עגלה עד הכפר הסמוך, עד שהביא לו איזה רופא.

אדהכי והכי, עברו כמה שעות, וכאשר הגיע סוף סוף האיש עם הרופא לאותו חדר שהניחו שם את החולה, לא מצאו. האיש נבהל מאד, וחשש מאד מה קרה אתו, והלך האיש לבקש ולחפש את האיש, ופתאום הוא רואה אותו כשהוא מרקד וקופץ שוב בהתלהבות גדולה, איי, אמר רבי עקיבא, אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל...".

האיש התבלבל לגמרי, ניגש אליו ושאלו מה קרה אתו, האיש המדליק בקושי התנתק לרגע ממעגלי הרוקדים, הלך אל הצד, והחל לספר בהתרגשות גדולה: הנה אז כשהנחת אותי בחדר למעלה, פתאום נתגלה אלי "התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי" ואמר לי באי לישנא: "אתה עשית היום השמחה הגדולה לכבודי, על כן אתה צריך להיות בריא". ונתן ידיו הקדושים על רגליי השבורים, עבר בידיו הקדושים משבר לשבר, ובכל מקום ששם ידו מיד התרפא, עד שיכולתי לעמוד על שתי רגליי, והלכתי מיד בחזרה לרקוד...

תיאור ל"ג בעומר משנת תרע"ה בישיבת שער השמים ירושלים

ביום ל"ג בעומר הוא יומא דהלולא קדישא דהתנא האלקי רשב"י זיע"א אשר כל כיון דרחמי דלעילא פתיחין (פירוש: כל חלונות הרקיע פתוחים), מתכנשים כל בני חבריא קדישתא ללמוד בכנופיה את האידרא רבה, והאידרא זוטא, ולסיים את ג' חלקי הזוהר הקדוש ברוב עם ובשמחה של מצוה, ומזכירים לטובה את כל מחזיקי הבית הגדול והקדוש הי"ו.

(נדפס בלוח משנת תרע"ה שיצא לאור על ידי ישיבה הקדושה שער השמים דף 40)

בדורו של רשב"י לא הוצרך לעורר כלל ישראל לתשובה

את קשתי נתתי בענן (בראשית ט', י"ג) שלא כמידת הקב"ה, מידת בשר ודם, מידת בשר ודם "קשת" סימן מלחמה, והקב"ה נתן הקשת לאות שלום (רבינו אפרים ז"ל בפירושו על התורה פרשת נח).

אפשר דלעולם הקשת סימן מלחמה, דלפי מעשיהם היה הדין נותן לגזור ח"ו איזה גזירה, וגרור רחמיו יתברך לבטל גזירה רעה, אמנם הוא סימן לעורר שישובו בתשובה, דהדין מחייב מלחמה.

ולכן בדורו של רשב"י, לא נראית הקשת, דזכותיה מצלא ומגנא, בעולם, והוא אות בעולם, וזה דרך דרש ורמז.

(חומת אנך פרשת נח ס"ק י"ג)

הרה"ק מזידיטשוב שלח שליח למירון לבקש הסכמה על ספרו

מובא בס' עטרת זקנים (בהוספת לע"ק) יקר סהדותיה הנאמנה שסיפר כ"ק הרהצה"ק מרן מהרי"א מזידיטשוב צוק"ל.

פעם אחת באו מארץ הקדושה מצפת"ו לדודו מהרצ"ה מזידיטשוב שני ת"ח חסידים ואנשי מעשה ובעלי צורה, ודודו כבדם וקרבתם מאד, ובעת פרידתם ממנו לחזור לאה"ק, עמד הוא אחורי הדלת לשמוע איך ומה ידבר עמהם דודו. ושמע שנתן להם את קונטרס השמות (נדפס בעטרת צבי בפרשת ויקרא) ואמר להם אשר בבואם למירון יניחו הקונטרס הזה שמה בקדש על ציון הקדוש של התנ"א הרשב"י.

וכשיצאו מבית דודו החוצה, קראם הרה"ק מהרא"י מזידיטשוב לביתו, וקרא בקונטרס, וראה שכותב שם בזה"ל אבקש לגלות לי אם כוונתי לאמיתת כוונתו הקדושה, תלמידך צבי הירש בן הינדא מזידיטשוב. אח"כ בקש מהם שאחר שיניחו הקונטרס הזה על ציון הקדוש במירון, שיכתבו לו מה שראו אז שמה, ושגרו ליה איגרתא ממערבא, שהם קיימו בקשת הרבי מזידיטשוב, והניחו הקונטרס הזה על ציון הקדוש הרשב"י, וכהרף עין הביטו וראו שנעלם שם מן עיניהם הקונטרס, ע"כ תשובתם אליו.

(הקדמת הרה"צ המקובל הריא"ז מרגליות זצ"ל על ספר צבי לצדיק דף מ"ה)

סדר החלאקה אצל הרה"ק בעל חוקי חיים משומרי אמונים זי"ע

נרשם על ידי נאמן ביתו משב"ק עשרות בשנים, ספרא רבא בור סיד שאינו מאבד טיפה הרה"ח רבי אלעזר חנון שליט"א

זמן החלאקה

ביום ל"ג בעומר אחר התפילה היה רבינו הק' זי"ע גוזז ראשית שערות ראשם של צעיר צאן קדשים בני ג' שנים. בדרך כלל ערך החלאקה'ס ביום (עי' רמ"א תקצ"ג ס"ב) ולפעמים עשה בלילה (מחזיק ברכה, שע"ת, מור וקציעה להר"י עמדין, וכן עשה הרה"ק בעל מנח"א זי"ע בהיותו בשנת תרצ"ד בצפת בליל ל"ג בעומר).

סדר החלאקה

פעמים רבות בשעת החלאקה היה רבינו הק' מברר אצל האב אם הילד כבר בן שלש אם לאו, ואם לא היה עדיין בן שלש לא הקפיד "כל כך" שיהא ראש החתן מכוסה כל זמן החלאקה בכיפה, משא"כ אם כבר היה בן שלש הקפיד על זה מאד, אף שלפעמים זה הקשה על התספורת, כגון שבכה הילד וכדומה, רבינו הק' היה מלטפו בידיו הק', ומציע לו בחמלתו מיני מתיקה.

וסדר גזיזתו היתה כך: פתח במקום הנחת תפילין של ראש, ואח"כ בשתי מקומות הפיאות, ובחלק האחורי למטה ממקום הקשר של תפילין.

ויש לציין כי באם הגיעו ילדים עם שערות ארוכות ונאות, היה שואל האם נוסעים למירון, ובאם כן היה משאיר הרבה מאד שערות, והיה אומר שהשאירם בעבור שאלו הרחוקים מיהדות גם מגיעים למירון, שיראו מה אנו מקריבים להשי"ת, ויהא מזה קידוש השם גדול.

רבינו חבש שטריימל לראשו כמנהג ישראל, עת ערך חלאקה לצאצאיו. וערך "לחיים" וחילק מזונות וי"ש.

ברכת הבנים

אח"כ נטל ידיו (שו"ע או"ח ס"ד סי"ט) וחילק להם רבינו מיני מתיקה, ובירכם בידו הימנית על ראשם (כמובא בסידור האריז"ל ובסידור ר"ש לברך הבנים ביד ימין דייקא), כמו"כ העניק להם רבינו מטבע של 10 ₪ לשמירה (ובשנים קדומות מטבע של 'שילינג' או 'פונט'), ולפעמים היה מעניק חתיכת כסף שחרוט לעיו האות ה' כסגולה לשמירה וכנגד עין הרע. ובאותו מעמד אף היה מברך את האבות במלוא חפניים ברכות.

גיל החלאקה

דרכו של רבינו היה לערוך מנהג החלאקה ביום ל"ג בעומר גם לילדים שחל יום הולדתם מג' חדשים הסמוכים לל"ג בעומר מלפניו ולאחריו, מלבד אלו שהיה להם הוראה מיוחדת להקדים או לאחר. (כן הורה הרה"ק בעל המנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע הובא בספר הלולא דרשב"י להגה"צ הריא"ז מרגלית זצ"ל שהוא כלבוד דמי. וע"ע בספר "ילקוט התספורת" שם הסיק כי מנהג זה של הקדמת ואיחור ג' חדשים הובאו בספרי "עדן ציון" ו"תבואות הארץ" בשם ספר קדמון "פרי האדמה").

(נעתק מגליון אוצרות החיים גליון קצ"ב פרשת אמור תשע"ו)

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
הוא ימליץ טוב בעדנו אדוננו בר יוחאי

